

 <p style="text-align: center;">Raamattuluentosarja</p> <p style="text-align: center;">SANASTA TIEN LÖYTÄÄ</p> <p style="text-align: center;">Sievin kirkossa ke 16. tammikuuta 2008 klo 19</p> <p style="text-align: center;">Veli Tuomi</p>

4. Raamattuluento: Uskonvanhurskaus

Tarkastelemme aivan aluksi, mitä Raamattu opettaa uskosta. Tunnetuin raamatunkohta lienee Hebr. kirjeen luku 11.

Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy. Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen (Hebr. 11:1).

Samassa kirjeessä käsitellään runsaasti uskon olemusta ja sen voimaa. Otamme tähän muutaman lisäjakeen.

Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä. Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu. Uskon kautta otettiin Ee-nok pois, näkemättä kuolemaa, `eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois.` Sillä ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle. Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät. (Hebr. 11:2-6).

Kuuntelemme vielä lisää uskon olemuksesta.

Usko on se väline ja tyhjä käsi, jolla Jumalaa lähestytään ja jolla otetaan vastaan hänen lahjansa. Uskokin on Jumalan lahja. Jumala on yliluonnollinen - Henki. Kun ymmärrämme, että meidän on päästävä maan tasolta, luonnollisen ihmisen tasolta ylöspäin, Hengen tasolle, alamme tajuta jotain Jumalasta. Jeesus opettaa:

Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta (Joh. 8:23).

Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa (Joh. 4:24).

Ja Paavali:

Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin (1. Kor. 2:10).

Kun usko on lähinnä järjen päätelmiä, puhutaan usein järjen hurmahenkisyydestä. Kun usko perustuu vain tunteisiin, kysymyksessä on tunnehurmahenkisyys. Molemmat ovat sielullisuutta, alemman sielunelämän eri puolia. Monet ihmiset liikkuvat vain näiden välillä, pääsemättä koskaan Jumalan tuntemiseen, eli Hengen maailmaan.

Moni on aloittanut tunteiden metsästyksellä ja pettyessään siihen, selittää nyt vuorostaan kaikkea hengellistä pelkän järjensä avulla. Järjen pitää saada ratkaista, he sanovat. Mutta silloin on menty ojasta allikkoon. Pelkkä järkemme, älymme, tunteemme ja tahtomme eivät löydä Jumalaa. Valtasin tämän ajan teologia rakentuukin järjen käyttöön ja sen ylistämiseen. Usein puhutaan "tieteen" keinoista. Mutta näin ei voi oppia Jumalaa tuntemaan. Usein näyttää siltä, että hyvin korkealle teologiaa opiskelleet ovat pahimpia uskon vastustajia.

Aikamme ihminen kerskaa myös älyllä, rationaalisella järjellä ja tieteen viimeisillä löydöillä. Usein ne ovat pahimpia Jumalan vihollisia. Emme puhu tässä kylläkään tositieteestä, oikeasta totuudesta. Tarkoitamme ihmisviisaudesta nousevia valhetieteen olettamuksia.

Uskoo liittyy järkeä, tunteita ja Henkeä. Jumala käyttää niitä kaikkia. Tästä seuraa, että järki yksin ei riitä:

Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle (2. Kor. 10:5).

Tahto ja yrittäminenkin eivät yksin riitä:

Niin se ei siis ole sen vallassa, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan, joka on armollinen. (Room. 9:16).

Meidän on toimittava sen tähden Jumalan sanan mukaisesti. Jeesus neuvoo:

Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi (Luuk. 13:24).

Kaikki riippuu näet uskosta:

Niin Jeesus sanoi hänelle: 'Jos voit!' Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo (Mark. 9:23).

Raamattu opettaa uskosta näin:

...silmit luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen (Hebr. 12:2).

...ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös hänen kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala (Kol. 2:12).

Ja uskon kautta hänen nimeensä on hänen nimensä vahvistanut tämän miehen, jonka te näette ja tunnette, ja usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on hänelle antanut hänen jäsentensä terveyden kaikkien teidän nähtenne. (Ap. t. 3:16).

Aluksi luimme, että usko on luja luottamus. Annamme Raamatun jatkaa vielä tästä asiasta:

Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikinpyhimpään, jonka pääsyn hän on vihkinyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on hänen lihansa, kautta, ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija", niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä; pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen. (Hebr. 10:19–23).

Usko luottaa. Usko pysyy järkähtämättä lupauksen sanassa. Usko synnyttää täyden varmuuden. Vain uskossa voidaan sanoa: nyt minä näen, nyt minä olen varma, nyt minä elän.

Usko on yliluonnollinen tekijä meissä. Se ei näin ollen perustu mihinkään näkyvään eli reaali-maailman asioihin. Usko alkaa siitä, mihin kaikki muut mahdollisuudet loppuvat. Usko elää siellä missä ei enää toivoakaan ole. Kun kaikki inhimilliset edellytykset ovat osoittautuneet epäluotettaviksi, suorastaan loppuun käytetyiksi, siinä usko saattaa olla vasta alkamassa.

Uskon olemukseen kuuluu aina kiinteästi uskonrukous.

Mutta on syytä muistaa, että emme tietenkään hylkää tunteita ja järkeä. Ne ovat sopuoinnussa aidossa uskonelämässä.

Mutta sitten se uskonvanhurskaus:

Tutkimme nyt, kuinka usko vanhurskauttaa meidät ja miten vanhurskauttaminen tapahtuu. Käsittelemme tässä vanhurskauttamista eli sitä, miten Jumalan lain mukaan tuomittu ja kirottu syntinen vapautuu syyllisyydestään ja pääsee Jumalan lapsen asemaan.

Koska kukaan ei kykene täyttämään lain vaatimuksia, eikä voi pelastua lakia noudattamalla. Tämän opimme jo käsitellessämme Jumalan sanassa olevaa lakia.

Täytyy olla siis muu tapa tulla vanhurskaaksi kuin lain totteleminen. Lain kautta saatava vanhurskaus on suljettu pois. Näin siitakin huolimatta, että monet yrittävät kelvata Jumalalle yrittämällä noudattaa lakia. Suuri osa juutalaisista on pyrkinyt ja pyrkii tähän. Sitä yrittää myös jokainen, joka tahtoo olla Jumalalle otollinen, mutta ei tunne Jumalan vanhurskautta

Seuraavassa on raamatunkohtia, jotka kertovat, miten Jumalan vanhurskaus on saavutettavissa.

Syntisen vanhurskauttaja on kolmiyhteinen Jumala:

Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa (Room. 8:33).

Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä. (1. Kor. 6:11).

Me saamme vanhurskauden lahjaksi Kristuksen lunastustyön perusteella:

...ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa

...sillä niinkuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet ovat joutuneet syntisiksi, niin myös yhden kuuliaisuuden kautta monet tulevat vanhurskaiksi. (Room. 3:24; 5:19).

Välikappaleena on sovituksen sana:

Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran. Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukeutunut heille heidän rikkomuksiinsa, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläisiä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa. Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi. Hänen työtovereinaan me myös kehoitamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi (2. Kor. 5:18–21; 6:1).

Ihminen tulee vanhurskaaksi yksin uskosta, ilman lain vaatimia tekoja:

...sentähden, ettei mikään liha tule hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto. Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta. Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen... Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja." (Room. 3:20-26,28).

...mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teoista, vaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, niin olemme mekin uskoneet Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaiksi uskosta Kristukseen eikä lain teoista, koska ei mikään liha tule vanhurskaaksi lain teoista. (Gal. 2:16).

Sillä jos Aabraham on teoista vanhurskautettu, on hänellä kerskaamista, mutta ei Jumalan edessä.

Sillä mitä Raamattu sanoo? `Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.`"

mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi."

Sillä se lupaus, että Aabraham oli perivä maailman, ei tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskonvanhurskauden kautta. (Room. 4:2,3,5,13). Katso myös Room. 10:1-13.

Vanhurskas on elävä uskosta:

Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska `vanhurskas on elävä uskosta` (Gal. 3:11).

...mutta minun vanhurskaani on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni mielisty häneen (Hebr. 10:38).

Katso, sen kansan sielu on kopea eikä ole suora; mutta vanhurskas on elävä uskostansa (Hab. 2:4).

Vanhurskautumisen perusta on Kristuksen ansio, joka otetaan uskolla vastaan:

Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä (Joh. 1:12).

Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia, se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta. Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskautaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit. (Room. 3:21–25).

Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin (1. Tim. 1:15).

Sentähden pankaa pois kaikki saastaisuus ja kaikkalainen pahuus ja ottakaa hiljaisuudella vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi teidän sielunne pelastaa (Jaak. 1:21).

Uskoessamme ja vanhurskautuessamme saamme syntimme anteeksi:

Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta." (Ap. t. 10:43) Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.' (Ap. t. 26:17,18).

...niinkuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: `Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetty! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!` Koskeeko sitten tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja, vai eikö ympärileikkaamattomiakin? Sanommehan: `Aabrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi.` (Room. 4:6-9).

Sanaan uskomisen myös uudestisyntyyttää ja puhdistaa:

Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisyntyyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta... ..te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katovasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta. (1. Piet. 1:3,23).

Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, ollaksemme hänen luotujensa esikoiset (Jaak. 1:18).

Sillä vaikka teillä olisi kymmentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole monta isää; sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa (1. Kor. 4:15).

Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut (Joh. 15:3).

...että hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä pesten, sanan [evankeliumin] kautta (Ef. 5:26).

Vanhurskautuminen uskosta tuo sisimpään rauhan:

Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.

Paljoa enemmän me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut hänen veressään, pelastumme hänen kauttansa vihasta (Room. 5:1,9).

Sillä hän on meidän rauhamme... (Ef. 2:14).

Sydämen usko vanhurskauttaa ja suun tunnustus pelastaa:

Mutta se vanhurskaus, joka uskosta tulee, sanoo näin: `Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?` se on: tuomaan Kristusta alas, tahi: `Kuka astuu alas syvyyteen?` se on: nostamaan Kristus-ta kuolleista. Mutta mitä se sanoo? `Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi`; se on se uskon sana, jota me saarnaamme. Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. Sanoohan Raamattu: `Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään.` (Room. 10:6-11).

Vanhurskauttaminen ja uudestisyntyminen perustuu myös Kristuksen ylösnousemukseen:

...vaan myös meidän tähtemme, joille se on luettava, kun uskomme häneen, joka kuolleista herätti Jeesuksen, meidän Herramme, joka on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden. (Room. 4:24,25).

Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta. (1. Piet. 1:3).

Muutamia opetuksia Lutherilta: "Uskoessaan Kristukseen ihminen uudestisyntyy. "Sanaan uskominen on uudestisyntyminen. Se, joka uskoo Kristukseen, että hän on syntynyt, kuollut ja haudattu meidän tähtemme, mutta sitten noussut ylös kuolleista, se on uudestisyntynyt. Mutta usko on Jumalan teko meissä, joka meidät muuttaa ja synnyttää uudesti Jumalasta."

Vanhan liiton aikana luettiin ihmisen usko hänen vanhurskaudekseen, koska Kristus ei ollut vielä sovittanut maailmaa Jumalan kanssa (Abraham). Uuden liiton uskovan vanhurskaus on sen sijaan Jeesus Kristus.

Luterilaisuudessa on opetettu, että vanhurskauttamisopissaan kirkko seisoo tai kaatuu. Jos tässä kohdin mennään harhaan, ollaan kokonaan harhassa.

Tulla Jumalan lapseksi on samaa, kuin uskoa Jeesuksen nimeen, samaa kuin uskoa Jeesukseen. Usko ja uudestisyntyminen, syntyminen Jumalan lapseksi ovat saman tapahtuman kaksi eri puolta. Niitä ei voi erottaa toisistaan.

Tulla uskoon, tulla vanhurskaaksi, tulla Jumalan lapseksi, tulla armosta osalliseksi, uudestisyntyä ja syntyä Hengestä, on yksi ja sama asia, mutta sen eri puolia.

Ihminen kokee vanhurskautumisen itsessään uudestisyntymisen kokemuksena. Se tuo hänelle uuden elämän. Hän saa Jumalan lapseksi tulemisestaan lisäksi Hengen todistuksen (Room. 8:16).

Pelastuakseen ihmisen on siis synnyttävä uudesti ylhäältä.

Uskova ei ole kokonaan vapautunut synnistä, mutta synti on annettu anteeksi, pyyhitty pois, eikä sitä enää lueta.

Raamatun opetuksen mukaan vanhurskauttaminen kohdistuu ensiksikin meidän synteihimme. Meidät julistetaan vapaiksi niistä lihan hedelmistä, joita tuotimme ajatuksin, sanoin ja töin (Room. 6:21; 7:5; Gal. 5:19–21). Mutta vanhurskautus menee vieläkin pidemmälle, edellisten seurauksiin, niiden tuottamaan kiroukseen ja tuomioon. Siirrymme siinä saatanan vallasta Jumalan Pojan valtakuntaan. Meidät vapautetaan siitä, mitä itsessämme olemme.

Saamme vanhurskautuksessa syntimme anteeksi, niitä ei enää lueta:

Autuaat ne, joiden rikokset ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitetyt! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä! (Room. 4:7,8; Ps. 32:1,2).

Ne siirretään pois:

Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme (Ps. 103:12).

Ne heitetään Jumalan selän taakse:

Katso, onneksi muuttui minulle katkera murhe: sinä rakastit minun sieluani, nostit sen kadotuksen kuopasta, sillä sinä heitit kaikki minun syntini selkäsi taa. (Jes. 38:17).

Ne ovat maahan ja meren syvyyteen upotettuja:

Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekomme. Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen (Miika 7:19).

Vanhurskautettu on Kristuksen verellä pesty:

... ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellensä (Ilm. 1:5)

Synnit on pois pyyhittyjä:

... ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin (Kol. 2:14).

Minä, minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista. Jes. 43:25).

Ne ovat unohdettuja:

...heidän syntejänsä ja laittomuksiensa en minä enää muista (Hebr. 10:17).

Vanhurskautus kohdistuu meidän entiseen tilaamme. Se toimii menneisyyden hyväksi. Raamattu puhuu siitä uskonan kohdalla tapahtuneena tosiasiana. Syntien tuottama kirous ja tuomiot ovat poistettu. Entinen on mennyt. Mutta kun Raamattu puhuu pyhityksestä, siinä on suunta aina eteenpäin. Synnin ruumilla, vanhalla luomuksella, ei ole enää oikeutta elää. Se on tuomittu kuolemaan. Vanhurskauttaminen ei näin ollen ole vain päämäärä, vaan ennen kaikkea uuden elämän alku.

Vanhurskauttaminen Kristuksessa on se perusta, jolla meidän tulee levätä. Tällä kalliolla meidän tulee seistä, olimmepa pyhityksessä (elämän vanhurskaudessa) missä kohtaa tahansa. Emme saa tehdä pyhityksestä perustusta. Luther puhuu kahdesta vanhurskaudesta, siitä jonka saamme Kristukselta uskon kautta ja siitä joka on seurausta, edellisen hedelmää - pyhitystä. Molemmat ovat Jumalan työtä meissä ja saamme ne uskon kautta. Kuitenkaan emme rakenna pyhityksemme vaan vanhurskaudemme varaan. Vanhurskaudemme on pysyvää, pyhitys muuttuvaa olotilaa.

Kristinoppi opettaa tästä asiasta seuraavasti:

"Kun Jumala vanhurskauttaa meidät, hän synnyttää meihin uuden elämän. Tämä on hengellisesti kuolleen uudestisyntyminen. Uudestisyntymisessä alkaa jokapäiväinen taistelu syntiä vastaan. Pyhä Henki herättää meissä halun täyttää Jumalan tahtoa ja seurata Herraamme Jeesusta Kristusta (pyhitys). Usko yhdistää meidät Kristukseen".

Vanhurskautumisen alku on Jeesuksen sanoissa: *...etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa* (Matt. 6:33). Vanhurskautuminen on mahdollista, jos Jeesus saa vaikuttaa uskon.

Vain siellä, missä syntyy omakohtainen Kristus-usko, siellä siirrytään vihan ja tuomion alta vanhurskauteen ja rauhaan Jumalan kanssa.

Vanhurskautuminen uskon kautta ei aina tapahdu nopeasti. Usein on kysymys prosessista. Toinen kokee sen määrätyllä kellonlyömällä, toinen ei voi määritellä uskoontulonsa aikaa. Joku uudestisyntyy kovalla ryminällä, toinen saa sen hiljaisen kasvun tuloksena. Jonkun kohdalla vanhurskautumisen kokemus on kuin toukokuinen jäidenlähtö Tornionjoessa. On ryminää ja roisketta. Jollakin toisella kaikki tapahtuu, kuin jäiden sulaessa paikoilleen; ilman sen kummempia mullistuksia. Pääasia on se, että vanhurskautuminen on saanut toteutua ihmiselämässä. Tässä Jumala toimii niin monella eri tavalla. Ei saa rakentaa kaavoja siitä, miten armon kokemus saadaan. Ei ole ainoita oikeita armontikapuita, joilla edetään määrättyssä marssijärjestyksessä kohti taivasta. Mutta Lutherin opetus on tässäkin selkeä: Jumalan lapseksi ei kasveta, vaan synnyttään. Kauniistakaan kukasta ei voi tulla lintua, vaikka kuinka kasvattaisi. Liha ei voi kasvaa hengeksi. Jeesus sanoo: *Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä. Tuuli puhalttaa, missä tahtoo, ja sinä kuullet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen, joka on Hengestä syntynyt.* (Joh. 3:7,8).

Kuinka suuri ilo onkaan siellä, missä Kristus on saanut tulla ihmisen vanhurskaudeksi.

Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi (2. Kor. 5:21).